

бите ѝ да изрона, шеята да искрива и ушите да оглуша, очите да ослѣпа и носътъ да направа гжгнизъ, кржвѣта имъ да пролѣя, клѣпките да изсуша, устата да искрива, и членовете да разслаба, жилите да умжртва, тѣлото да разслаба, красотата да измѣна и като дяволъ да ги мжча.“ И казалъ му Христосъ: „вжрни са, нежите, иди въ „празната гора“ и въ пустинята, наиди тамъ еленна глава и засели са въ нея, — тя сичко тжрпи и сичко ще да пренесе . . . иди въ камакътъ, той сичко тжрпи, зима и горѣщина . . . ; той е отъ природата си суровъ, той има сила да та уджржи. И тамъ, нежите, имай жилище до тогава, дорде „небо и земля мимо идуть и оеончатся, отойди отъ раба божія имрекъ““.

Въ друга история са разказва, че свѣти Михаилъ-Гаврииль, като земаль желѣзень лжкъ и желѣзни стрѣли, поискалъ да устрѣли елень и кошута, но не можѣлъ да ги намѣри, а нашѣлъ единъ нежитъ, който сѣдѣлъ, като разцѣпилъ единъ камакъ. Това билъ не камакъ, а човѣческа глава, на която той мислилъ да изгори мозжкѣтъ и да пролѣе кржвѣта. Михаилъ-Гаврииль така сжщо го „заклѣлъ“ съ заплашвания да остави хората на-миръ и да са скрие въ горите.

Въ сжставленнето на тие лжжовни отъ поць Еремия молитви, — ако ги е сжставилъ той, — са види поджжно подражание на народните инстинкти. Народътъ, като принялъ християнството, безсжзнателно смѣсвалъ новата вѣра съ езическите повѣррия, Перуна съ гржмовникъ Илия, Волоса (Власа) съ Власия, нѣкакавъ си митически повѣлителъ на животното царство съ Георгия и др. т. Християн-